

ความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง

The relationships between growth mindset, flexibility and English learning motivation of
Mattayomsuksa 2 Klaeng “Wittayasathaworn” School, Klaeng District, Rayong Province

Received: July 30, 2024

Revised: Sep 27, 2024

Accepted: Oct 4, 2024

^{1*}กมลทิพย์ คำแพง ²อุมาภรณ์ สุขารมณ

^{1*}Kamontip Kapang ²Umaporn Sucaromana

^{1*}สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

^{1*}Counselling Psychology, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

²Department of Psychology, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

*Corresponding Author, E-mail: Umaporn.s@rumail.ru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ที่ศึกษาในปีการศึกษา 2567 จำนวน 229 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามกรอบความคิดแบบเติบโต 3) แบบสอบถามความยืดหยุ่น และ 4) แบบสอบถามแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานใช้การวิเคราะห์ค่าทีอิสระ t-test Independent และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Analysis of Variance: ANOVA) การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Person's Products Moment Correlation Coefficient) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.1 และส่วนใหญ่เรียนแผนวิทยาศาสตร์ – คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 51.5

2. นักเรียนมีกรอบความคิดแบบเติบโต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.15, S.D.=0.44) ความยืดหยุ่นทางความคิดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.41, S.D.=0.52) และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.37, S.D.=0.55)

3. นักเรียนที่มีเพศและแผนการเรียนแตกต่างกัน มีกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความยืดหยุ่นด้านทางเลือก ที่พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความยืดหยุ่นทางความคิดในด้านทางเลือกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย ($\bar{X}$ =3.60, S.D.=0.55) มีความยืดหยุ่นทางความคิดในด้านทางเลือกสูงกว่านักเรียนเพศหญิง ($\bar{X}$ =3.46, S.D.=0.48)

4. กรอบความคิดแบบเติบโตและความยืดหยุ่นทางความคิดในภาพรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทั้งในภาพรวมและรายด้านทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ $r=.699$ และ $r=.987$

คำสำคัญ: กรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this research was to examine the relationships between growth mindset, flexibility, and English learning motivation among Mattayomsuksa 2 students at Klaeng Wittayasathaworn School in Klaeng District, Rayong Province. The sample consisted of 229 students enrolled in the academic year 2024. The research instrument used was a questionnaire that included sections on personal factors, growth mindset, flexibility, and motivation. Data were analyzed using a computer program to calculate frequency, percentage, mean, and standard deviation. Hypothesis testing was conducted using independent sample t-tests, one-way ANOVA, and Pearson's product-moment correlation coefficient, with statistical significance set at .05.

The research results are as follows:

1. Regarding personal factors among the students surveyed, 58.1% were female, and 51.5% were enrolled in the science-mathematics study plan.

2. Students exhibited moderate levels of growth mindset ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = 0.44), flexibility ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = 0.52), and English learning motivation ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = 0.55).

3. No significant differences were found in growth mindset, flexibility, and English learning motivation based on gender and study plans, except for flexibility in the alternative aspect. Male students ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 0.55) demonstrated significantly higher flexibility in considering alternatives than female students ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = 0.48) ($p < .05$).

4. Growth mindset and flexibility showed a significant positive correlation with English learning motivation ($p < .001$). The correlation for growth mindset was $r = .699$, and for flexibility, it was $r = .987$.

Keywords: growth mindset, flexibility, English learning motivation

บทนำ

ประเทศไทยได้กำหนดให้แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นแผนแม่บทในการพัฒนาประเทศ และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติ ตามวิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580 ซึ่งได้กล่าวถึงการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนานคนในทุกช่วงวัย โดยเฉพาะในช่วงวัยเรียน/วันรุ่น ปลุกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 (คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) เช่นเดียวกับแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2566-2570 ของสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ระบุว่าการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาที่จัดไม่น้อยกว่าสิบสองปีก่อนระดับอุดมศึกษา และเป็นรากฐานการศึกษาของคนไทย ที่มุ่งพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับเด็กและเยาวชนในยุคการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่

21 เพื่อส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) การพัฒนาการศึกษาของชาติ จึงเป็นภารกิจหลักในการพัฒนาคนอันเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศในทุกกระบวน เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาตินั่นเอง

โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง มีแผนดำเนินงานตามการพัฒนาของโรงเรียน มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาปีการศึกษา 2567 ของกระทรวงศึกษาธิการที่ประกาศให้ใช้มาตรฐานการศึกษาระดับปฐมวัย ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานศูนย์การศึกษาพิเศษ ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ตามมาตรฐานที่ 1 ว่าด้วยคุณภาพของผู้เรียน คือ ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียน และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของผู้เรียน (โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”, 2567) กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุให้วิชาภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และ หลักสูตรฐานสมรรถนะในทักษะทางภาษาอังกฤษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างเสริม สมรรถนะและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เป็นเครื่องมือใน การแสวงหาองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาตนเองจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศและ การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) เช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่ได้กำหนดนโยบายและจุดเน้นด้านการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ ซึ่ง ภาษาอังกฤษถือเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนาประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ โลกในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566) ด้วยเหตุนี้ประเด็นการเสริมสร้าง สมรรถนะและความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย จัดเป็นความจำเป็นเร่งด่วนของ ประเทศไทยในปัจจุบัน

สภาพปัญหาของสมรรถนะและทักษะทางภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยส่วนใหญ่ให้นักเรียนให้ความสนใจ วิชาภาษาอังกฤษน้อย นักเรียนมีพื้นฐานความรู้อ่อนเกินไป นักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง (เจตน์สฤษฎ์ สังขพันธ์ เกียรติวาท บัญพราการ และ วันทนา ไกรฤกษ์, 2558) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ต้องมีทักษะ ด้านภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (O-NET) ใน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อไป การมีสมรรถนะและทักษะทางภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงถือว่ามีความ จำเป็นและสำคัญอย่างมาก เพราะจะเป็นช่วงที่ต้องมีการสะสมความรู้และฝึกฝนความสามารถทาง ภาษาอังกฤษให้มีพื้นฐานที่แข็งแกร่งขึ้น เพื่อให้มีความพร้อมเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ต่อไปได้ และเมื่อนักเรียนศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะช่วยเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อได้มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม สภาพปัญหาของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” ที่พบคือ ในภาพรวมนักเรียนมีผลการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานอยู่ในระดับ 2 ซึ่งเป็นสมรรถนะและทักษะทาง ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง (รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”, 2566) จากปัญหาดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่า นักเรียนยังคงมีความสนใจใฝ่เรียนรู้ในวิชา ภาษาอังกฤษน้อยกว่าที่ควรจะเป็น เพราะขาดความมั่นใจและเชื่อมั่นในตัวเอง เมื่อพบว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีความ ยาก ทำให้นักเรียนเกิดความท้อแท้ในการเรียน จึงทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้เต็มศักยภาพ

การจะสร้างเสริมสมรรถนะและทักษะทางภาษาอังกฤษและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านภาษาอังกฤษ ได้นั้นจึงต้องพัฒนาทักษะอื่นที่จำเป็นและสำคัญต่อการเรียนแก่นักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรอบความคิดแบบ เติบโต (Growth Mindset) สำหรับนักเรียนในช่วงวัยรุ่น โดยเฉพาะมัธยมศึกษาปีที่ 2 นั้น ถือเป็นช่วงวัยที่สำคัญใน การเตรียมตัวเพื่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้นและเริ่มวางแผนอนาคตการเรียน นักเรียนจำนวนมากประสบปัญหา

เกี่ยวกับการเรียนและมุมมองเชิงบวกที่มีต่อการเรียน ในช่วงวัยนี้นักเรียนจะมีความเครียดจนอาจส่งผลต่อชุดความคิดที่มีทั้งต่อความสามารถในการเรียนของตนเอง ดังเช่นการศึกษาของ ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ และ พิทยา ตั้งพรไพบูลย์ (2566) ที่ศึกษากรอบความคิดแบบเติบโต: ทักษะที่จำเป็นแห่งโลกยุคพลิกผัน ซึ่งอธิบายถึงผลกระทบต่อการการศึกษาทั้งในเชิงการบริหารงานกระบวนการจัดการเรียนรู้ รวมถึงผู้เรียน ผู้เรียนทุกระดับ ได้รับผลกระทบทั้งด้านการเรียน การดำเนินชีวิตและสุขภาพจิตโลกยุคพลิกผันทำให้ผู้เรียนต้องปรับตัวทั้งในด้านวิธีการเรียนรู้ และการเอาชนะอุปสรรคทางการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจำนวนมากประสบปัญหาสุขภาพจิตและไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเหล่านี้ ความท้าทายของนักการศึกษาคือ จะทำอย่างไรให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สามารถปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา และมีมุมมองในเชิงบวกกับประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ตนเองได้รับ ทั้งประสบการณ์สำเร็จและประสบการณ์ล้มเหลว ดังนั้นการมีกรอบความคิดแบบเติบโตจึงมีความสำคัญมากสำหรับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน กรอบความคิดแบบเติบโตช่วยให้ผู้เรียนมองอุปสรรคเป็นความท้าทาย และพยายามพัฒนาตนเอง บทความนี้อภิปรายถึงผลกระทบของโลกยุคพลิกผันต่อผู้เรียน ความสำคัญของกรอบความคิดแบบเติบโตสำหรับผู้เรียนที่อยู่ในสถานการณ์ของโลกยุคพลิกผัน และแนวทางในการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตสำหรับผู้เรียนเพื่อให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง ปรับตัวและมีสุขภาพจิตที่ดี

การศึกษาของ Dweck (2006) ที่ทำการศึกษาในด้านจิตวิทยาพื้นฐานสำหรับนักเรียนในช่วงวัยมัธยมศึกษา โดยแสดงให้เห็นว่าทฤษฎีในเรื่องของกรอบความคิดนั้นมีผลต่อความสามารถและการประสบผลสำเร็จในชีวิตของนักเรียน การปลูกฝังกรอบความคิดแบบเติบโตจึงเป็นจุดเริ่มต้นให้กับนักเรียนในการเปลี่ยนความคิดในการปฏิบัติไปสู่เป้าหมายโดยอาศัยความ อดทนและความพยายาม คนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต คือคนที่มีความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้ มองอุปสรรคและความผิดพลาดคือโอกาสในการเรียนรู้ และให้คุณค่ากับความตั้งใจและความพยายาม (ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา, 2561) จะเห็นได้จากงานวิจัยของ Blackwell et al. (2007) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับความฉลาดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่ 1 คือกลุ่มที่มีความเชื่อแบบกรอบความคิดแบบเติบโต มีผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในช่วงมัธยมศึกษาปีที่ 2 เหนือกว่ากลุ่มที่มีกรอบความคิดแบบจำกัด (Fixed mindset) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีกรอบความคิดแบบจำกัด (วิลโลว์เรน เพชรเศรษฐ์, 2561) ดังนั้นด้วยกรอบความคิดแบบเติบโตจึงสามารถนำมาใช้ประยุกต์กับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหรือการเรียนในวิชาอื่น ๆ ได้เช่นกัน

นอกเหนือไปจากการมีกรอบความคิดแบบเติบโตแล้ว ความยืดหยุ่นทางความคิด (Flexibility) ถือเป็นอีกหนึ่งทักษะทางความคิดที่มีผลต่อความสามารถและการประสบผลสำเร็จในการเรียนของนักเรียน รู้จักพลิกแพลงและปรับตัวและสามารถแปลงความรู้หรือประสบการณ์ให้เกิดประโยชน์ได้หลาย ๆ ด้าน สามารถเห็นประโยชน์ของสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่า มีอะไรบ้าง ได้หลายอย่าง (Guilford, 1967) ปัญหาสำคัญเกี่ยวกับความยืดหยุ่นของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ เป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กและวัยรุ่น ช่วงอายุระหว่าง 13-14 ปี เป็นช่วงที่นักเรียนต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงหลายอย่างทั้งทางร่างกาย จิตใจ และความคิด อย่างไรก็ตาม มีเด็กนักเรียนบางส่วนที่ไม่สามารถปรับตัวต่อการเรียนได้ นักเรียนจำนวนมากที่ประสบปัญหาความยากลำบากในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายในตนเองและจากสิ่งรอบตัว การขาดความยืดหยุ่นทางความคิดทั้งในด้านการตัดสินใจ เรื่องการเรียน รวมถึงการแก้ไขปัญหาด้านการเรียนและชีวิตส่วนตัวที่เกิดขึ้น ซึ่งผลกระทบทั้งต่อกรอบความคิดที่มีต่อการเรียน รวมถึงแรงจูงใจในการเรียนหรือการใช้ชีวิตในโรงเรียน ในท้ายที่สุดจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแย่งลงได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Kercood et al. (2017) และ Hanife (2018) ที่ระบุถึงการที่นิสัยขาดการยืดหยุ่นทางความคิดจะได้รับผลกระทบในด้านการเรียนการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ความกล้าแสดงออก การร่วมมือใน

การทำงานภาวะความเป็นผู้นำ การแก้ไขปัญหาการมีความคิดสร้างสรรค์และทักษะการแก้ปัญหาระหว่างบุคคล เช่นเดียวกับการศึกษาของศรีธยา รพีอากาศกุล และคณะ (2565) ที่ได้นำเสนอว่าการยืดหยุ่นทางความคิดมีความสำคัญต่อการเรียน สัมพันธภาพ การดำเนินชีวิตในสังคม และสภาวะทางจิตใจของนิสิตระดับปริญญาตรีเป็นอย่างมากในการเปลี่ยนผ่านจากวัยรุ่นสู่ผู้ใหญ่ให้มีความสุขในทุกมิติของการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ ความคิดยืดหยุ่นเป็นจุดเริ่มต้นของการมีความคิดสร้างสรรค์และการคิดนอกกรอบ มีความเชื่อมโยงกับกรอบความคิดและแรงจูงใจ เนื่องจากการคิดแบบยืดหยุ่นจะสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดไปสู่ความสำเร็จได้ในบริบทของการเปลี่ยนแปลง การยืดหยุ่นทางความคิด เป็นหนึ่งในทักษะของ EF (Executive functions) การทำงานของสมองส่วนหน้า ทำหน้าที่เกี่ยวกับทักษะการคิดที่สำคัญเพื่อความสำเร็จในชีวิต (กรมสุขภาพจิต, 2562) การมีความคิดยืดหยุ่นนี้จะมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการของนักเรียนและเล็งเห็นประโยชน์ที่หลากหลายอันเกิดขึ้นจากการเรียนภาษาอังกฤษ

ทั้งนี้ รูปแบบความเชื่อมโยงระหว่างกรอบแนวคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่โยงกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จำเป็นต้องอาศัยแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแม้ว่าในปัจจุบันจะมีการเรียนการสอนมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาแต่ก็ถือว่าเป็นภาษาที่เด็กไม่คุ้นเคย ในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นความยากในการเรียนจะมีเพิ่มขึ้นด้วย ซึ่งต้องอาศัยการเรียนรู้และทำความเข้าใจในภาษาอังกฤษที่แตกต่างไปจากภาษาไทย ดังนั้น เด็กนักเรียนจำนวนมากจึงอาจเกิดความท้อถอยและขาดแรงจูงใจในการเรียนเมื่อต้องเผชิญกับโจทย์การเรียนที่ยากขึ้น นักเรียนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตและมีความยืดหยุ่นจะสามารถแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการเรียนได้ รวมถึงสามารถมองเห็นความยากในการเรียนเป็นความท้าทายความสามารถรูปแบบหนึ่ง และสามารถมองเห็นประโยชน์จากความมุ่งมั่นพยายามของตน ซึ่งเป็นวิธีในการพัฒนาแรงจูงใจในการเรียนให้ประสบความสำเร็จนั่นเอง

ดังนั้น แรงจูงใจ (Motivation) ในการเรียนภาษานับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยผู้เรียนในตัดสินใจในการเลือกวิธีเรียนที่ตนเองถนัดมาใช้เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน สอดคล้องกับการศึกษาของ Dörnyei (2001) ที่นำเสนอถึงแรงจูงใจมีความสำคัญต่อการเรียนภาษา ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีและการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านภาษาให้ดียิ่งขึ้น โดยแรงจูงใจ มีบทบาทสำคัญต่อความพร้อมในการเรียนภาษาและมีความสัมพันธ์กับการเรียนด้วยตนเองของผู้เรียน ตลอดจนการพัฒนาด้านการสอนของผู้สอนในการเลือกวิธีการสอนหรือการกำหนดเนื้อหาในการสอนในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เช่นเดียวกับ Souders (2019) ที่ระบุถึงแรงจูงใจว่ามีความสำคัญอย่างมากในการเรียนเพราะเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันสำคัญให้นักเรียนมีความพร้อมและสนใจในการเรียนได้ การทำความเข้าใจแรงจูงใจให้ได้ข้อมูลเชิงลึกอันมีค่ามากมายเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ โดยแรงจูงใจเป็นหนทางสู่การเปลี่ยนแปลงวิธีคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม จะเห็นได้ว่า กรอบความคิดแบบเติบโตและการมีความคิดยืดหยุ่นที่กล่าวมา เป็นแรงขับเคลื่อนที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งการมีกรอบแนวคิดแบบเติบโตจะทำให้เด็กมีความคิดและเชื่อมั่นว่าตนสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้ ส่วนความยืดหยุ่นทางความคิดจะทำให้เด็กสามารถคิดและจัดการการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่ออนาคตของตนเองได้อันจะเป็นพลังหนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อขับเคลื่อนกระบวนการเรียนรู้ไปข้างหน้า คือ แรงบันดาลใจ เมื่อเกิดแรงบันดาลใจแล้วจะสามารถออกแบบสิ่งที่มีมุ่งหวังต้องการให้สำเร็จโดยใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2564)

จากเหตุผล ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่น และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนให้สอดคล้องกับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับของกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศ และแผนการเรียน กับกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและความยืดหยุ่นทางความคิด กับแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยองที่มีเพศและแผนการเรียนต่างกัน มีกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. กรอบความคิดแบบเติบโตและความยืดหยุ่นทางความคิด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยโดยจำแนกตามรายละเอียด ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ในปีการศึกษา 2567 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 537 คน ข้อมูล ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2567 (รายงานการประเมินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา SAR โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”, 2566) วิเคราะห์หาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Yamane (1967) กำหนดความคลาดเคลื่อนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 ภายใต้ความเชื่อมั่นที่ระดับ .05 โดยได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง สุ่มกลุ่มตัวอย่าง 10% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 229 คน ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) โดยแบ่งกลุ่มตามแผนการเรียน

สถานที่และระยะเวลา

สถานที่ในการศึกษาวิจัย คือ โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย คือ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2566 – เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2567 รวมระยะเวลา 1 ปี

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยกำหนดนิยามศัพท์เฉพาะเพื่อความชัดเจนในการทำความเข้าใจและการแปลความหมายให้ตรงกับรายงานการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. กรอบความคิดแบบเติบโต หมายถึง รูปแบบความคิดและพฤติกรรมที่แสดงถึงความเชื่อมั่น เป็นความคิดในเชิงการพัฒนาที่เชื่อว่าความสามารถและสติปัญญาของตนสามารถสร้างได้ พัฒนาและปรับปรุงได้ด้วยกระบวนการเรียนรู้และความพยายาม มองปัญหาและความท้าทายเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนา ศึกษาตามแนวคิดของ Dweck (2006) มีองค์ประกอบ 6 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านความชอบและยอมรับความท้าทาย (Embrace challenge) หมายถึง ความเชื่อว่าปัญหาหรืออุปสรรคเป็นเสมือนความท้าทาย มีกำลังใจในการเผชิญหน้ากับทุกสถานการณ์ เกิดความสนุกที่จะเรียนรู้ รู้ว่าเสี่ยงแต่ยังลงมือทำ ยอมรับทุกผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ไม่หลีกเลี่ยงความท้าทาย

1.2 ด้านความกล้าเผชิญกับความล้มเหลว (Persist in the face of setback) หมายถึง ความเชื่อว่าความผิดพลาดหรือความล้มเหลวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนเรา กล้าคิดกล้าทำ เรียนรู้พัฒนาตนเองจากข้อผิดพลาด มุ่งมั่นต่อไปแม้จะพบกับความล้มเหลว ไม่ยอมแพ้

1.3 ด้านการมองความพยายามเป็นหนทางไปสู่ความรอบรู้ (See effort as the path to mastery) หมายถึง ความเชื่อว่าความพยายามเป็นหนทางไปสู่ความเชี่ยวชาญ ใช้ความพยายามในการแก้ปัญหา ให้ความสำคัญกับการลงมือทำ เน้นกระบวนการเรียนรู้มากกว่าผลสำเร็จ

1.4 ด้านการเรียนรู้จากคำวิจารณ์ (Learn from criticisms) หมายถึง ความสนใจข้อมูลป้อนกลับในเชิงลบที่เป็นประโยชน์ ใช้ข้อมูลป้อนกลับมาปรับปรุงงาน การใช้ข้อมูลป้อนกลับพัฒนาตนเองเชิงสร้างสรรค์

1.5 ด้านการหาแบบอย่างและแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น (Find lessons and inspiration in the success of other) หมายถึง การค้นหาแหล่งข้อมูลที่สนใจ การหาตัวแบบ การเรียนรู้จากตัวแบบ การสร้างแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของตัวแบบ

2. ความยืดหยุ่นทางความคิด หมายถึง ความยืดหยุ่นทางความคิดที่ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป และสามารถปรับเปลี่ยนวิธีการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดได้ ศึกษาตามแนวคิดของ Martin and Rubin (1995) และ Dennis and Vander Wal (2010) มีองค์ประกอบดังนี้

2.1 ความสามารถในการสื่อสาร (Communication competence) หมายถึง ความสามารถของแต่ละบุคคลในการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และเป็นความประทับใจหรือการตัดสินใจที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับความสามารถของบุคคล ในการจัดการความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยใช้การสื่อสาร

2.2 การควบคุม (Control) หมายถึง แนวโน้มที่จะรับรู้ถึงสถานการณ์ที่ยากลำบากกว่าสามารถควบคุมได้ เป็นความสามารถในการมุ่งความสนใจไปที่ข้อมูลหรือเป้าหมายและระงับยับยั้งข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องได้ ซึ่งการควบคุมจะขึ้นอยู่กับทักษะการคิดเชิงบริหารหลายอย่าง รวมถึงความจำในการทำงาน การยับยั้ง การติดตามข้อขัดแย้ง และการเปลี่ยนความคิดและการตอบสนองพฤติกรรมที่มีความยืดหยุ่น

2.3 ทางเลือก (Alternatives) หมายถึง ความสามารถในการรับรู้คำอธิบายทางเลือกที่หลากหลายสำหรับเหตุการณ์ชีวิตและพฤติกรรมของมนุษย์ และความสามารถในการสร้างวิธีแก้ปัญหาทางเลือกที่หลากหลายในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

3. แรงจูงใจ หมายถึง แรงจูงใจทั้งภายในและแรงจูงใจภายนอก ที่กระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกของนักเรียนให้มีความสนใจ มีความเต็มใจในการปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่คาดหวังไว้ ศึกษาตามแนวคิดของ Dörnyei (2001), Gardner and Lambert (1972), และ Gardner (1985) มีองค์ประกอบดังนี้

3.1 แรงจูงใจภายใน หมายถึง การที่ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศเพราะความชื่นชอบส่วนตัว เป็นความสนใจที่เกิดจากตัวผู้เรียนเอง

3.2 แรงจูงใจภายนอก หมายถึง การที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้ภาษาที่สอง/ ภาษาต่างประเทศเพราะต้องการผลตอบแทนภายนอก เช่น รางวัล การสอบผ่าน การยอมรับจากสังคม หรือโอกาสการได้งานที่ดี เป็นต้น

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาในโรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง

5. รายวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานที่สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับกรอบความคิดแบบเติบโต

กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) มีจุดเริ่มต้นจาก Dweck (2006) เป็นผู้คิดค้นทฤษฎีในเรื่อง กรอบความคิด หรือชุดความคิด (mindset) โดยมีที่มาจากพื้นฐานของความเชื่อ ทศนคติ หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับมา ทำให้เกิดกรอบทางความคิดซึ่งส่งผลต่อมุมมอง (perspective) ต่าง ๆ ของตัวบุคคล ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาศักยภาพของคนเรา เพราะเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญในการดำเนินชีวิตทั้งจากความสัมพันธ์ในครอบครัว การเรียน การทำงาน และสังคม เป็นต้น มนุษย์สามารถเปลี่ยนชุดความคิดได้ตลอดเวลาจากประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ เพื่อที่จะประสบความสำเร็จในด้านต่าง ๆ (วิไลวรรณ เพชรเศรษฐ์, 2561) ซึ่ง Dweck (2006, 2017) ได้ศึกษาว่า กรอบความคิดแบบเติบโต หมายถึง ความคิดที่เกิดจากความเชื่อที่มีต่อความฉลาดหรือสติปัญญาว่า ความฉลาดเปลี่ยนแปลงได้จากความเพียรพยายามในการปฏิบัติและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยแบ่งกรอบความคิดออกเป็น 2 ประเภท คือ กรอบความคิดแบบเติบโต คือเชื่อว่ามนุษย์พัฒนาได้ และความสามารถสร้างด้วยการเรียนรู้ มองว่าปัญหาและอุปสรรคเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนา และกรอบความคิดแบบจำกัด (Fixed mindset) คือเชื่อว่าความฉลาดของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไม่ได้ และไม่สามารถเพิ่มพูนทักษะความสามารถได้ นักเรียนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะเชื่อว่าความฉลาดและความสามารถนั้นเปลี่ยนแปลงได้และสามารถพัฒนาได้โดยใช้ความพยายาม เมื่อนักเรียนมีกรอบความคิดแบบจำกัด พวกเขาเชื่อว่าบุคคลนั้นมีสติปัญญาอยู่แล้ว ประมาณหนึ่ง และความพยายามและการฝึกฝนไม่สามารถส่งผลกระทบต่อระดับสติปัญญาหรือความสามารถที่พวกเขา การคิดแบบกรอบความคิดแบบจำกัดนำไปสู่ความกังวลต่อการรับรู้ของผู้อื่นที่มีต่อความฉลาดของตน และการหลีกเลี่ยงความท้าทายเพื่อรักษาการรับรู้เชิงบวกเกี่ยวกับความสามารถของตนเองไว้ (Dweck, 2006; Dweck & Leggett, 1988; Yeager et al., 2016)

2. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับความยืดหยุ่นทางความคิด

ความยืดหยุ่นทางความคิด เป็นมิติที่สำคัญมิติหนึ่งของแบบจำลองของ Guilford (1966) โดยนำเสนอความยืดหยุ่นว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของความคิดสร้างสรรค์ ที่ช่วยเสริมวิธีแก้ปัญหาที่เป็นไปได้และความคล่องแคล่วโดยป้องกันไม่ให้เกิดจิตใจติดอยู่ในมิติเดียว ความยืดหยุ่นจึงเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการเข้าถึงปัญหาหรือแนวทางแก้ไขจากมุมมองที่แตกต่างกัน และสร้างหมวดหมู่ที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหา (Runco, 2007; Torrance & Goff, 1989) Spiro and Jehng (1990); Spiro et al. (1991); Feltovich, et al. (1997) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีความยืดหยุ่นว่าเป็นสิ่งที่เปราะบางของการเรียนรู้ความยืดหยุ่นทางปัญญา เป็นความสามารถที่จะสร้างโครงสร้าง หรือสร้างโครงสร้างใหม่จากความรู้เดิมที่มีอยู่ก่อนแล้ว ทำได้หลากหลายวิธีเพื่อปรับให้นำไปใช้ได้ สถานการณ์ใหม่ที่หลากหลายได้ ความยืดหยุ่นทางความคิดช่วยส่งเสริมให้มีทักษะในการแก้ปัญหา การมีประสบการณ์ที่หลากหลายในชีวิต ความคิดสร้างสรรค์ ความสุข ความพึงพอใจในชีวิต การปรับตัวในมหาวิทยาลัย การมองโลกในแง่ดี การบรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สุขภาพจิต และการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Ritter et al., 2012)

3. แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

Dörnyei (2001) ได้ศึกษาว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่ทำให้มนุษย์หรือสัตว์ตัดสินใจที่จะทำอะไรสักอย่างหนึ่ง แล้วประพฤติปฏิบัติตามความต้องการของตนนั้นอย่างสมัครใจ โดยจะแสดงออกพฤติกรรมนั้น ๆ มากและยาวนานเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับความต้องการภายในของแต่ละบุคคล ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้นนักวิจัยหลายท่าน (Abisamra, 2002; Moore, 2013) ต่างยอมรับว่า แรงจูงใจในการเรียนจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน ช่วยให้นักเรียนมีความสนใจใฝ่รู้ มีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้นเพื่อต้องการให้การเรียนรู้ของตนเองสัมฤทธิ์ผล ซึ่งแรงจูงใจในการเรียนมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนเป็นอย่างมาก (บวรสรรค์ มั่งทอง, 2561) แรงจูงใจมีความสำคัญอย่างมากในการเรียน เพราะเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงผลักดันสำคัญให้นักเรียนมีความพร้อมและสนใจในการเรียนได้ แรงจูงใจเป็นทรัพยากรสำคัญที่ช่วยให้บุคคลสามารถปรับตัว ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ และรักษาความเป็นอยู่ที่ดีเมื่อเผชิญกับโอกาสและภัยคุกคามที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แรงจูงใจคุณภาพสูงช่วยให้เราประสบความสำเร็จประโยชน์ทางสังคมของแรงจูงใจที่เพิ่มขึ้นสามารถมองเห็นได้จากการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่มากขึ้น (Souders, 2019) อย่างไรก็ตาม เมื่อพูดถึงการศึกษาของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งไม่ใช่ภาษาแรก ของนักเรียน ในระยะยาวแล้วก็ยังไม่สามารถระบุหรือแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยใดเป็นปัจจัยที่ถาวรหรือเห็นชัดเจนว่าเป็นปัจจัยใดที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตาม พออนุมานได้ว่าแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแรก มักได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยในและภายนอก (Dörnyei & Csizer, 2002)

โดยสรุป กรอบความคิดแบบเติบโต (Growth mindset) เป็นพื้นฐานทางความคิดที่สำคัญต่อกระบวนการทางความคิดและความเชื่อ อันจะทำให้บุคคลมีทิศทางของความคิดไปในทางบวก เชื่อว่าตนสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้ พัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนได้ นำไปสู่ความยืดหยุ่นทางปัญญาหรือความคิด (flexibility) อันจะส่งผลให้บุคคลมีความคิดสร้างสรรค์ มีการปรับตัวที่ดีทั้งในชีวิตและการเรียน โดยเฉพาะการเรียนในภาษาอังกฤษที่ไม่คุ้นเคย ช่วยให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการรับรู้ความสามารถของตนเอง เมื่อบุคคลมีกรอบความคิดแบบเติบโตและความยืดหยุ่นทางความคิด ก็จะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน มีความสนใจใฝ่รู้ ตั้งใจในการเรียนจนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษได้

การดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยพัฒนาแบบสอบถามประกอบด้วย แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบสอบถามกรอบแนวคิดแบบเติบโต แบบสอบถามความยืดหยุ่น และแบบสอบถามแรงจูงใจโดยพัฒนาแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย ทำการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยใช้ดุลพินิจของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แล้วนำคำตอบที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Item Objective Congruence Index: IOC) โดยแบบสอบถามกรอบแนวคิดแบบเติบโต มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา ระหว่าง 0.67–1.00 ผ่านเกณฑ์จำนวน 34 ข้อ แบบสอบถามความยืดหยุ่น มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา ระหว่าง 0.67–1.00 ผ่านเกณฑ์จำนวน 23 ข้อ และแบบสอบถามแรงจูงใจมีค่าความตรงเชิงเนื้อหา ระหว่าง 0.67–1.00 ผ่านเกณฑ์จำนวน 19 ข้อ

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงและมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากร จำนวน 30 คน นำแบบสอบถามกรอบแนวคิดแบบเดิบทอ แบบสอบถามความยืดหยุ่น และแบบสอบถามแรงจูงใจหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยการหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) โดยมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่น .70 ขึ้นไป (Sprinthall, 1977) แสดงว่าข้อคำถามมีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ โดยได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามกรอบแนวคิดแบบเดิบทอ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .922 ผ่านเกณฑ์จำนวน 34 ข้อ แบบสอบถามความยืดหยุ่น ผ่านเกณฑ์จำนวน 23 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .920 และแบบสอบถามแรงจูงใจ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .933 ผ่านเกณฑ์จำนวน 19 ข้อ

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง โดยดำเนินการแจกแบบสอบถาม และทำการเสนอแนะถึงข้อชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับทราบและทำความเข้าใจก่อนการตอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลทุกชุด แล้วจึงนำข้อมูลมาลงรหัส เพื่อวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูป และสรุปผล เพื่อรายงานผลการวิจัย

4. การแปลผลระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ มีเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่า 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.80 - 0.99 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูงมาก

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.60 - 0.79 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันสูง

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.40 - 0.59 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันปานกลาง

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าตั้งแต่ 0.20 - 0.39 หมายถึง มีความสัมพันธ์กันต่ำ

ผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.1 และส่วนใหญ่เรียนแผนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 51.5

2. นักเรียนมีกรอบความคิดแบบเดิบทอ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.15$, S.D.=0.44) ความยืดหยุ่นทางความคิดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.41$, S.D.=0.52) และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$, S.D.=0.55)

3. นักเรียนที่มีเพศและแผนการเรียนแตกต่างกัน มีกรอบความคิดแบบเดิบทอ ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นความยืดหยุ่นด้านทางเลือกที่พบว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความยืดหยุ่นทางความคิดในด้านทางเลือกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชาย ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.55) มีความยืดหยุ่นทางความคิดในด้านทางเลือกสูงกว่านักเรียนเพศหญิง ($\bar{X}=3.46$, S.D.=0.48)

4. กรอบความคิดแบบเดิบทอในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน และเป็นความสัมพันธ์เชิงบวกซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่อมีกรอบความคิดแบบเดิบทอเพิ่มขึ้นจะมีแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หรือเมื่อมีกรอบความคิดแบบเดิบทอลดลงจะมีแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษลดลง แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและแรงจูงใจ

กรอบความคิดแบบเติบโต	แรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ		
	แรงจูงใจภายใน	แรงจูงใจภายนอก	ภาพรวม
1. ด้านความชอบและยอมรับความท้าทาย	.473***	.330***	.442***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำ	สัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง
2. ด้านความกล้าเผชิญความล้มเหลว	.585***	.598***	.643***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง
3. ด้านการมองความพยายามเป็นหนทางไปสู่ความรู้	.322***	.414***	.396***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำ
4. ด้านการเรียนรู้จากคำวิพากษ์วิจารณ์	.519***	.522***	.565***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง
5. ด้านการหาแบบอย่างและแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น	.733***	.622***	.741***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง
ภาพรวม	.663***	.620***	.699***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, ค่า p -value=.000 ทุกด้าน

5. ความยืดหยุ่นทางความคิดในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน และเป็นความสัมพันธ์เชิงบวกซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ เมื่อมีความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้นจะมีแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หรือเมื่อมีความยืดหยุ่นทางความคิดลดลงจะมีแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษลดลง แสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความยืดหยุ่นทางความคิดและแรงจูงใจ

ความยืดหยุ่นทางความคิด	แรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ		
	แรงจูงใจภายใน	แรงจูงใจภายนอก	ภาพรวม
1. ด้านความสามารถในการสื่อสาร	.972***	.647***	.894***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง
2. ด้านการควบคุม	.766***	.883***	.892***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง
3. ด้านทางเลือก	.697***	.878***	.849***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง
ภาพรวม	.911***	.904***	.987***
	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง	สัมพันธ์เชิงบวกระดับสูง

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001, ค่า p -value=.000 ทุกด้าน

การอภิปรายผล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. เพศและแผนการเรียนกับกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง ที่มีเพศและแผนการเรียนแตกต่างกัน มีกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากในนักเรียนวัยรุ่นนั้นมักจะมีความคิดและความสนใจที่เอนเอียงไปกับกลุ่มเพื่อน การปรับตัวต่อสิ่งที่ไม่คุ้นเคย เป็นวัยที่มุ่งความสนใจไปยังสิ่งรอบข้างและการ

ค้นหาตัวตน และอาจจะยังมีเป้าหมายของการเรียนที่ไม่ชัดเจนมากนัก ดังนั้นไม่ว่านักเรียนจะมีเพศหรือแผนการเรียนที่แตกต่างกันก็ไม่ทำให้กรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจในภาพรวมและรายด้านในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความแตกต่างกันนั่นเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2006) เสนอว่านักเรียนไม่ค่อยมีกรอบความคิดเดียวในทุกสถานการณ์ โดยทั่วไปแล้วนักเรียนจะแสดงกรอบความคิดแบบกึ่งกลางโดยอาจมีความเชื่อที่เหมาะสมกับบางแง่มุมของกรอบความคิดแบบจำกัดและบางแง่มุมของกรอบความคิดแบบเติบโต ขึ้นอยู่กับบริบทและขอบเขตทักษะของแต่ละบุคคล และสอดคล้องกับแนวคิดของ Clément (2022) ที่นำเสนอว่าในชีวิตประจำวัน ที่โรงเรียน หรือที่ทำงาน ความยืดหยุ่นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อปรับตัวและปรับพฤติกรรมให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป มีการศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างความยืดหยุ่นทางความคิด ความคิดสร้างสรรค์ และผลการเรียน ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหาและกระบวนการทำงานเพื่อค้นหาและถ่ายทอดแนวทางแก้ไขปัญหา รวมถึงสอดคล้องกับแนวคิดของ Dörnyei and Csizer (2002) ที่เสนอว่าการศึกษาของแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งไม่ใช่ภาษาแรก ของนักเรียน ในระยะยาวแล้วก็ยังไม่สามารถระบุหรือแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยใดเป็นปัจจัยที่ถาวรหรือเห็นชัดเจนว่าเป็นปัจจัยใดที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตาม พออนุมานได้ว่า แรงจูงใจในการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาที่ไม่ใช่ภาษาแรก มักได้รับอิทธิพลจากทั้งปัจจัยในและภายนอก ทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาของเมฆา นวลศรี และ กุลชาติ พันธวรกุล (2566) การศึกษารอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยพบว่ากรอบนักศึกษาครูที่มีเพศ กลุ่มสาขาวิชาที่เรียน และระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมแตกต่างกัน มีความคิดแบบเติบโตไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสลิทิพย์ หลาวทอง สุทธิสมบูรณ์ (2564) ศึกษาการวิเคราะห์ห่อภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหาทางวิจัยด้วยวิธีการส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตในการจัดการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า การนำแผนการเรียนการสอนของการส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตไปประยุกต์ใช้ในกลุ่มวิชาและระดับชั้นที่หลากหลาย ด้วยระยะเวลาและความถี่ของการเรียนการสอนที่เหมาะสม จะสามารถสร้างแรงจูงใจในเชิงบวกซึ่งทำให้นักเรียนมีความสำเร็จในการเรียนอันเห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นอย่างชัดเจน รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของ Viña et al. (2022) การศึกษารอบความคิดแบบเติบโตในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในกรอบความคิดแบบเติบโตเมื่อจำแนกตามเพศและวิทยาลัยหรือคณะที่เรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Srithongkham (2012) การศึกษาแรงจูงใจที่แท้จริงในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสองโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาไม่มีความแตกต่างที่มีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนที่มีวิชาเลือกที่คาดว่าจะเป็วิทยาศาสตร์และภาษา แม้ว่า จะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างระดับแรงจูงใจภายในสำหรับภาษาอังกฤษ

ความยืดหยุ่นทางความคิดด้านทางเลือก พบว่า กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร” อำเภอแก่ง จังหวัดระยองที่มีเพศแตกต่างกัน มีความยืดหยุ่นทางความคิดในด้านทางเลือกแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากนักเรียนเพศหญิงและเพศชายนั้นมักมีทางเลือกสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน มีการปรับตัวต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน เช่น ในนักเรียนเพศชายทางเลือกของการเรียนภาษาอังกฤษอาจเป็นเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนเป็นหลัก ส่วนในเพศหญิงนั้นทางเลือกของการเรียนภาษาอังกฤษอาจเป็นเหตุผลในด้านความชื่นชอบส่วนตัว เพื่อทักษะในการสื่อสาร เป็นต้น ทำให้นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีความยืดหยุ่นทางความคิดด้านทางเลือกที่แตกต่างกันได้ตามเป้าหมายหรือการปรับตัวของแต่ละเพศ สอดคล้องกับแนวคิดของ Spiro et al. (1991) และ Sato and Rogers (2010) ที่นำเสนอว่าในการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นทางความคิดทางการรับรู้ที่ซับซ้อน รวมถึงความสามารถในการนำเสนอความรู้จากมุมมองของแนวคิดและกรณี ต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน เมื่อต้องใช้ความรู้ในภายหลัง ความสามารถในการสร้างจากการนำเสนอแนวคิดและกรณีต่าง ๆ เหล่านั้น แต่ละบุคคลก็จะมีชุดความรู้ที่ปรับให้เหมาะสมกับความ

ต้องการของความเข้าใจหรือสถานการณ์ สอดคล้องกับแนวคิดของ Runco (2007) และ Torrance and Goff (1989) ที่นำเสนอว่าความยืดหยุ่นจึงเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการเข้าถึงปัญหาหรือแนวทางแก้ไขจากมุมมองที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang et al. (2022) การศึกษาความแตกต่างทางเพศในความสุข: บทบาทการส่งผ่านของความยืดหยุ่นทางปัญญาและการแสดงออกทางอารมณ์ ผลการวิจัยพบว่า เพศชายมีความยืดหยุ่นทางความคิดดีกว่าเพศหญิง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Al-Saadi and Al-Badri (2023) การศึกษาระดับความยืดหยุ่นทางความคิดของนิสิตมหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับความยืดหยุ่นทางความคิดตามเพศและสาขาที่เรียน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตและแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ

กรอบความคิดแบบเติบโตในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบแรงจูงใจแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .699 อาจเนื่องมาจากกรอบความคิดแบบเติบโตนั้นเป็นพลังหรือแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้ ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนมีกรอบแนวคิดแบบเติบโตมากเท่าไร ก็จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น เพราะกรอบความคิดแบบเติบโตจะส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อตนเอง มีความเชื่อมั่นและมุ่งมั่นในการเรียน ช่วยให้แรงจูงใจทั้งภายในและแรงจูงใจภายนอกทำงานร่วมกันอย่างสมดุลได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck (2006) ที่เสนอว่านักเรียนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตจะเชื่อว่าความฉลาดและความสามารถนั้นเปลี่ยนแปลงได้และสามารถพัฒนาได้โดยใช้ความพยายาม เชื่อว่าการทำงานหนัก การฝึกฝน กลยุทธ์ที่ดี การสอนและข้อมูลจากผู้อื่นสามารถให้ผลลัพธ์ที่คุ้มค่า การส่งเสริม หรือท้าทายความเชื่อของนักเรียนเกี่ยวกับธรรมชาติของความสามารถและความฉลาดมีบทบาทในการจูงใจและผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Dweck et al. (2014) ที่อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดแบบเติบโตกับการเรียนรู้ไว้ว่า ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถทางด้านวิชาการมีอิทธิพลต่อความสามารถทางวิชาการของนักเรียน เช่นเดียวกับการศึกษาระดับโลกของ John Hattie ที่พบว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กนักเรียนคือ “การตั้งเป้าหมายให้กับตนเอง เชื่อว่าสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิมได้” (ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ, 2561) รวมถึงสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ และ พิทยชา ตั้งพรโพบูลย์ (2566) ที่ศึกษากรอบความคิดแบบเติบโต: ทักษะที่จำเป็นแห่งโลกยุคพลิกผัน โดยอธิบายว่าการมีกรอบความคิดแบบเติบโตจึงมีความสำคัญมากสำหรับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน กรอบความคิดแบบเติบโตช่วยให้ผู้เรียนมองอุปสรรคเป็นความท้าทาย และพยายามพัฒนาตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Sadik (2023) การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างกรอบความคิดทางภาษาแรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาอังกฤษ: การศึกษาในภาควิชาภาษาอังกฤษที่มหาวิทยาลัยฮัสซานุดดิน มาคาซาร์ ประเทศอินโดนีเซีย ผลการวิจัยพบว่า กรอบความคิดทางภาษาและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างความยืดหยุ่นทางความคิดและแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ความยืดหยุ่นทางความคิดในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบแรงจูงใจแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .987 อาจเนื่องมาจากความยืดหยุ่นทางความคิดนั้นเป็นทักษะสำคัญของนักเรียนในการปรับตัวและการแก้ไขปัญหาหรือสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย เช่น การเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนอาจไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวันแต่มีความจำเป็นต้องเรียน นักเรียนที่มีความยืดหยุ่นที่ดีจะสามารถปรับตัวและมองเห็นประโยชน์จากการเรียนภาษาอังกฤษได้ ทำให้มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษนั่นเอง ความสัมพันธ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าเมื่อนักเรียนมีความยืดหยุ่นมากเท่าไรก็จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นเท่านั้น เพราะความยืดหยุ่น

เป็นทักษะความสามารถที่จะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดแรงจูงใจที่ดีในการเรียนและส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยนั่นเอง สอดคล้องกับแนวคิดของ Barak and Levenberg (2016) ที่นำเสนอว่าในบริบทของการศึกษา ความยืดหยุ่นเป็นความสามารถหลักที่จำเป็นในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ใหม่ เพื่อถ่ายทอดความรู้ไปสู่สถานการณ์ใหม่ และสำหรับการทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหาที่ไม่คุ้นเคย และสอดคล้องกับแนวคิดของ Clément (2022) ที่นำเสนอว่าในชีวิตประจำวัน ที่โรงเรียนหรือที่ทำงาน ความยืดหยุ่นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อปรับตัวและปรับพฤติกรรมให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป มีการศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อมโยงระหว่างความยืดหยุ่น ความคิดสร้างสรรค์ และผลการเรียน ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การแก้ปัญหาและกระบวนการทำงานเพื่อค้นหาและถ่ายทอดแนวทางแก้ไข บทบาทที่สำคัญของความยืดหยุ่นทำให้เกิดคำถามถึงความท้าทายสำหรับโรงเรียนในการส่งเสริมแนวทางที่ยืดหยุ่นเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Ritter et al. (2012) และ Demirtaş (2020a, 2020b) ที่พบว่าความยืดหยุ่นทางความคิดช่วยส่งเสริมให้มีทักษะในการแก้ปัญหา การมีประสบการณ์ที่หลากหลายในชีวิตความคิดสร้างสรรค์ สุขภาพจิต และการรับรู้ความสามารถของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Strambi and Bouvet (2003) ที่ศึกษาความยืดหยุ่นและการโต้ตอบในระยะไกล: สภาพแวดล้อมแบบผสมผสานสำหรับการเรียนรู้ภาษา โดยระบุถึงความจำเป็นในการสร้างความยืดหยุ่นที่เพียงพอในเนื้อหาเพื่อรองรับรูปแบบความสนใจ และระดับทักษะของผู้เรียนที่หลากหลาย ซึ่งจะรักษาแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาไว้ได้ และสอดคล้องกับงานวิจัย Ekiz and Kulmetov (2016) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนในการศึกษาภาษาอังกฤษ โดยนำเสนอถึงการที่ครูและนักวิจัยยอมรับกันโดยทั่วไปว่าแรงจูงใจ/การขาดแรงจูงใจเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นส่งผลให้แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Çetin and Bölükbaşı Macit (2022) ที่ได้ศึกษาบทบาทการส่งผ่านของความยืดหยุ่นทางความคิด ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศและความวิตกกังวลเกี่ยวกับภาษาต่างประเทศของนักศึกษาเตรียมอุดมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความยืดหยุ่นทางความคิดมีบทบาทเป็นตัวกลางทางสถิติในความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ นักเรียนที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศสูงจะมีความยืดหยุ่นทางความคิดสูง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. กรอบความคิดแบบเติบโตของนักเรียนในภาพรวม รายองค์ประกอบและประเด็นย่อยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาและเสริมสร้างให้นักเรียนมีกรอบความคิดแบบเติบโตในระดับที่เพิ่มสูงขึ้น เช่น การเสริมสร้างความคิดเชิงบวก การพัฒนาความคิดที่ว่าทุกคนสามารถพัฒนาได้ เรียนดีขึ้นได้หากมีความพยายามมากพอ การสนับสนุนให้นักเรียนสามารถก้าวข้ามอุปสรรคหรือความท้าทายต่าง ๆ ในการเรียน เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างทัศนคติอันดี มีความเชื่อมั่นในความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษของตนได้มากยิ่งขึ้น

2. ความยืดหยุ่นของนักเรียนในภาพรวม รายองค์ประกอบและประเด็นย่อยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรมุ่งเน้นการฝึกทักษะที่เกี่ยวข้องกับความยืดหยุ่นทางความคิดให้กับนักเรียน เช่น ทักษะการแก้ไขปัญหาที่หลากหลาย ทักษะการปรับตัว การมองเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และสามารถเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างยืดหยุ่นและมีความสุขในการเรียน

3. แรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในภาพรวม รายองค์ประกอบและประเด็นย่อยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรเพิ่มการส่งเสริมและเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน เช่น การให้กำลังใจ การสร้างขวัญกำลังใจในการเรียนให้นักเรียน การนำเสนอความจำเป็นและความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

4. กรอบความคิดแบบเติบโตและความยืดหยุ่นทางความคิดในภาพรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรพัฒนาหลักสูตรและสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความน่าสนใจโดยคำนึงถึงตัวนักเรียนเป็นหลัก เพื่อเป็นการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่น และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อันจะส่งผลต่อทัศนคติและความเชื่อมั่นในการเรียนของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบของการสร้างกิจกรรมหรือโปรแกรมเพื่อพัฒนาหรือส่งเสริมการสร้างกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เพื่อเป็นการต่อยอดงานวิจัยให้เป็นไปในทางปฏิบัติมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาตัวแปรกรอบความคิดแบบเติบโต ความยืดหยุ่นทางความคิด และแรงจูงใจทางการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ หรือศึกษาโดยใช้สถิติรูปแบบอื่นเพิ่มเติม เช่น การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) หรือการวิเคราะห์ถดถอยพหุ (Multiple regression analysis) เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลายยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2562). *ความคิดยืดหยุ่นหายไปจากเด็กยุคนี้*. สืบค้นเมื่อ 8 มิถุนายน 2567, จาก <https://dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=29772>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2565). *แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566–2570) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580) (ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา)*. สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- เจตน์สฤษฎิ์ สังขพันธ์, เกตวาท บัญปรการ, และวันทนา ไกรฤกษ์. (2558). *สภาพและปัญหาการเรียนรู้อังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดเทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. การประชุมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 6 วันที่ 26 มิถุนายน 2558 มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 270–284.
- บวรสรรค์ มั่งทอง. (2561). *การใช้สื่อสภาพจริงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนจั่น จังหวัดเชียงใหม่* [การศึกษานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. Chiang Mai University Digital Collections (CMUDC). <https://cmudc.library.cmu.ac.th/frontend/Info/item/dc:126855>

- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. สุริยาสาน.
- ปิยวรรณ วิเศษสุวรรณภูมิ และพิทยา ตั้งพรไพบูลย์. (2566). กรอบความคิดแบบเติบโต: ทักษะที่จำเป็นแห่งโลกยุคพลิกผัน. *วารสารเศรษฐศาสตร์*, 51(1), 1–12.
<https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol51/iss1/1/>
- เมษา นวลศรี และกุลชาติ พันธวรกุล. (2566). การศึกษารอบความคิดแบบเติบโตของนักศึกษาครุมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 13(3), 15–26.
<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/var/article/view/267669>
- โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”. (2566ก). รายงานการประเมินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา SAR โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”. โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”.
- _____. (2566ข). รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. ระยะเวลา: โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”.
- _____. (2567). มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป้าหมายความสำเร็จตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ปีการศึกษา 2567. โรงเรียนแก่ง “วิทยสถาวร”.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2564). การคิดยืดหยุ่นใน Next Normal Cognitive Flexibility in Next Normal. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลวรรณ เพชรเศรษฐ์. (2561). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช]. Sukhothai Thammathirat Open University Intellectual (STOUIR). <https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/11111>
- ศรีณยา รพีอากาศกุล, ดลดาว วงศ์ธีระธรรม และสมพงษ์ ปันหุ่. (2565). การพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพมาตรวัดการยืดหยุ่นทางความคิดสำหรับนิสิตระดับปริญญาตรีฉบับภาษาไทย. *วารสารพุทธจิตวิทยา*, 7(2), 198–211.
<https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jbp/article/view/264735>
- ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ. (2561). *การพัฒนากรอบความคิด*. ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา มูลนิธิยุวสถิรคุณ.
- สลิลทิพย์ หลาวทอง สุทธิสมบุรณ์. (2564). การวิเคราะห์ภูมิภาพและการวิเคราะห์เนื้อหาทางงานวิจัยด้วยวิธีการส่งเสริมกรอบความคิดแบบเติบโตในการจัดการเรียนการสอน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรังสิต].
<https://rsuir-library.rsu.ac.th/bitstream/123456789/605/1/Salilthip%20Laothong%20Sutthisomboon.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567–2568. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- Abisamra, N. S. (2002). Affect in language learning. *TESOL Quarterly*, 34, 790–791.
<https://dx.doi.org/10.2307/3587794>
- Al-Saadi, G. T. N., & Al-Badri, N. A. A. (2023). The level of cognitive flexibility among university students. *Journal of STEPS for Humanities and Social Sciences*, 2(2), 1–14.
<https://doi.org/10.33687/jshss.002.02.007>.
- Barak, M. & Levenberg, A. (2016). Flexible thinking in learning: An individual difference measure for learning in technology-enhanced environments. *Computers & Education*, 99, 39–52. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2016.04.003>

- Blackwell, L. S., Trzesniewski, K. H., & Dweck, C. S. (2007). Implicit theories of intelligence predict achievement across an adolescent transition: A longitudinal study and an intervention. *Child Development*, 78(1), 246–263.
<https://doi.org/10.1111/j.1467-8624.2007.00995.x>
- Çetin, Ç., & Bölükbaşı Macit, Z. (2022). The mediating role of cognitive flexibility between foreign language learning motivation and foreign language anxiety of university preparatory school students. *International Online Journal of Education and Teaching (IOJET)*, 9(3), 1167–1180. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1352276.pdf>
- Clément, E. (2022). *Cognitive flexibility: The cornerstone of learning*. John Wiley & Sons Inc.
- Dennis, J. P., & Vander Wal, J. S. (2010). The cognitive flexibility inventory: Instrument development and estimates of reliability and validity. *Cognitive Therapy and Research*, 34(3), 241–253. <http://dx.doi.org/10.1007/s10608-009-9276-4>
- Demirtaş, A. S. (2020a). Optimism and happiness in undergraduate students: Cognitive flexibility and adjustment to university life as mediators. *Anales de Psicología/Annals of Psychology*, 36(2), 320–329. <http://dx.doi.org/10.6018/analesps.381181>
- _____. (2020b). Cognitive flexibility and mental well-being in Turkish adolescents: The mediating role of academic, social and emotional self-efficacy. *Anales De Psicología/Annals of Psychology*, 36(1), 111–121.
<http://dx.doi.org/10.6018/analesps.36.1.336681>
- Dörnyei, Z. (2001). *Motivational strategies in the language classroom*. Cambridge University Press.
<https://doi.org/10.1017/CBO9780511667343>
- Dörnyei, Z., & Csizer, K. (2002). Some dynamics of language attitudes and motivation: Results of a longitudinal nationwide survey. *Applied Linguistics*, 23(4), 421–462.
<https://doi.org/10.1093/applin/23.4.421>
- Dweck, C. S. (2006). *Mindset: The new psychology of success*. Random House.
- Dweck, C. S., & Leggett, E. L. (1988). A Social-cognitive approach to motivation and personality. *Psychological Review*, 95(2), 256–273.
<https://psycnet.apa.org/doi/10.1037/0033-295X.95.2.256>
- Dweck, C. S., Walton, G. M., & Cohen, G. L. (2014). *Mindsets and skills that promote long term learning*. Bill & Melinda Gates Foundation. <https://eric.ed.gov/?id=ED576649>
- Ekiz, S., & Kulmetov, Z. (2016). The factors affecting learners' motivation in English language education. *Journal of Foreign Language Education and Technology*, 1(1), 1–14.
<http://dx.doi.org/10.55529/jlls.45.45.58>
- Feltovich, P. J., Spiro, R. J., & Coulson, R. L. (1997). Issues of expert flexibility in contexts characterized by complexity and change. In P. J. Feltovich, K. M. Ford, & R. R. Hoffman (Eds.), *Expertise in context: Human and machine* (pp. 125–146). American Association for Artificial Intelligence; The MIT Press.

- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning the role of attitudes and motivation*. Edward Arnold.
- Gardner, R. C., & Lambert, W. E. (1972). *Attitudes and motivation in second-language learning*. Newbury House Publishers.
- Guilford, J. P. (1966). Measurement and creativity. *Theory into Practice*, 5(4), 186–202.
<https://doi.org/10.1080/00405846609542023>
- _____. (1967). Creativity: Yesterday, today, and tomorrow. *The Journal of Creative Behavior*, 1(1), 3–14. <https://psycnet.apa.org/doi/10.1002/j.2162-6057.1967.tb00002.x>
- Hanife, E. A. (2018). The relationship between pre-service teachers' cognitive flexibility and interpersonal problem-solving skills. *Eurasian Journal of Educational Research*, 18(77), 105–128. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/626171>
- Kercood, S., Lineweaver, T. T., Frank, C. C., & Fromm, E. D. (2017). Cognitive flexibility and its relationship to academic achievement and career choice of college students with and without attention deficit hyperactivity disorder. *Journal of Postsecondary Education and Disability*, 30(4), 329–344. <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1172788.pdf>
- Martin, M. M. & Rubin, R. B. (1995). A new measure of cognitive flexibility. *Psychological Reports*, 76, 623–626. <http://dx.doi.org/10.2466/pr0.1995.76.2.623>
- Moore, B. A. (2013). Propensity for experiencing flow: The roles of cognitive flexibility and mindfulness. *The Humanistic Psychologist*, 41(4), 319–332.
<https://psycnet.apa.org/doi/10.1080/08873267.2013.820954>
- Ritter, S. M., Damian, R. I., Simonton, D. K., & Van Baaren, R. (2012). Diversifying experiences enhance cognitive flexibility. *Journal of Experimental Social Psychology*, 48(4), 961–964.
<https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0022103112000212>
- Runco, M. A. (2007). *Creativity: Theories and themes: Research, development, and practice*. Elsevier/Academic Press.
- Sadik, M. (2023). *The interplay of language mindset, motivation, and English achievement: A study in English department at Hasanuddin University, Makassar of Indonesia* [Repository Universitas Hasanuddin]. Retrieved from
https://repository.unhas.ac.id/id/eprint/27663/1/F022211016_tesis_03-05-2023%20bab%201-3.pdf
- Sato, M., & Rogers, C. (2010). Case methods in teacher education. In Peterson, P., Baker, E., & McGaw, B. (Eds), *International encyclopedia of education* (3rd ed) (pp. 592-597). Elsevier Science. <http://dx.doi.org/10.1016/B978-0-08-044894-7.00662-X>
- Souders, B. (2019). *The vital importance and benefits of motivation*. Retrieved on 12 June 2024, from <https://positivepsychology.com/benefits-motivation/>

- Spiro, R. J., & Jehng, J.-C. (1990). Cognitive flexibility and hypertext: Theory and technology for the nonlinear and multidimensional traversal of complex subject matter. In D. Nix & R. J. Spiro (Eds.), *Cognition, education, and multimedia: Exploring ideas in high technology* (pp. 163–205). Lawrence Erlbaum Associates, Inc.
<https://psycnet.apa.org/record/1990-99016-007>
- Spiro, R. J., Feltovich, P. J., Jacobson, M. J., & Coulson, R. L. (1991). Cognitive flexibility, constructivism, and hypertext: Random access instruction for advanced knowledge acquisition in ill-structured domains. *Educational Technology*, 3(5), 24–33.
<https://www.jstor.org/stable/44427517>
- Sprinthall, N. A. (1977). Psychology and teacher education: New directions for school and counseling psychology. *The Counseling Psychologist*, 6(4), 53–56.
<https://doi.org/10.1177/001100007700600421>
- Srithongkham, K. (2012). *The study of intrinsic motivation for English language learning of Mattayomsuksa two students at a government high school* [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. SWU Institutional Repository (SWU IR)
[http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan\(M.A.\)/Kullanat_S.pdf](http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Eng_For_Lan(M.A.)/Kullanat_S.pdf)
- Strambi, A., & Bouvet, E. (2003). Flexibility and interaction at a distance: A mixed-mode environment for language learning. *Language Learning & Technology*, 7(3), 81–102.
<https://www.lltjournal.org/item/10125-25215/>
- Torrance, E. P., & Goff, K. (1989). A Quiet Revolution. *Journal of Creative Behavior*, 23(2), 136–145.
<https://psycnet.apa.org/doi/10.1002/j.2162-6057.1989.tb00683.x>
- Viña, M. T., Mamalampay, S. M., Mascud, M. S., Liscano, Ma. A. R., & Quiñones, R. O. (2022). Growth mindset in English language learning of college students. *European Journal of English Language Teaching*, 7(4), 106–122.
<https://oapub.org/edu/index.php/ejel/article/view/4422>
- Wang, C., Zhang, Z., Wiley, J. A., Fu, T., Yan, J. (2022). Gender differences in pleasure: the mediating roles of cognitive flexibility and emotional expressivity. *BMC Psychiatry* 22, 320.
<https://doi.org/10.1186/s12888-022-03945-9>
- Yamane, T. (1967). *Statistics, an introductory analysis* (2nd ed.). Harper and Row.
- Yeager, D. S., Romero, C., Paunesku, D., Hulleman, C. S., Schneider, B., Hinojosa, C., Lee, H. Y., O'Brien, J., Flint, K., Roberts, A., Trott, J., Greene, D., Walton, G. M., & Dweck, C. S. (2016). Using design thinking to improve psychological interventions: the case of the growth mindset during the transition to high school. *Journal of Educational Psychology*, 108(3), 374–391. <https://doi.org/10.1037/edu0000098>
-